

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om billedkunst.

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (FremSAT 31/1 2001. Første behandling 8/2 2001. Betænkning 2/5 2001. Anden behandling 8/5 2001. Tillægsbetænkning 9/5 2001).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Peter Duetoft (CD):

Ja, hr. formand, jeg ved ikke, om der bliver debat. Det kræver, at ministeren vil svare. Så nu får vi se.

Der er to ændringsforslag fra CD. Det ene har til formål at forebygge, at en politisk styring af kunsten kan finde sted. Vi synes, det er for meget med en ministerudpegning af to ud af fem af Billedkunstrådets medlemmer. Vi har foreslået, at man kun skal have en ministerudpeget formand, og at de øvrige så skal udpeges ad anden vej.

Det andet ændringsforslag handler om kompetencen mellem Akademiraadet og Billedkunstrådet, og der vil jeg godt spørge ministeren, for ministeren har endnu ikke kunnet give et tilfredsstillende svar: Hvordan er kompetencen mellem de to organer for fremtiden?

Ministeren har på et tidspunkt sagt, at Akademiraadet skal virke som statens rådgiver i kunstneriske spørgsmål, men ministeren har også sagt, at ministeriet vil benytte Billedkunstrådet som rådgiver i anliggender, der vedrører billedkunsten.

Kære minister, et eller andet sted er der altså to rådgivere om det samme, og det, vi er bange for, er, at man får en kompetencestrid mellem Akademiraadet og Billedkunstrådet. Når Billedkunstrådet har den politisk stærkere stilling fra ministerens side, så kunne selvfølgelig ikke den nuværende minister, men måske en minister, der er mere ond, på et tidspunkt jo vælge at lytte meget mere til Billedkunstrådet end til Akademiraadet, fordi lovgivningen nu siger det her.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan ministeren vil klare den kompetencestrid. Vi mener

stadig væk, at det vil være lettest at gøre det ved at vedtage vores ændringsforslag, men jeg vil da gerne høre ministerens svar på, om der er nogen som helst åbning, og om ministeren overhovedet kan se, at der er et problem, hvad jeg jo desværre har opfattelsen af at ministeren har svært ved.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg har stærkt på fornemmelsen, sagt til hr. Peter Duetoft, at vi nok ikke bliver enige i denne sag, og jeg er også ret overbevist om, at selv om jeg nu tager ordet og forsøger at præcisere, hvad der er kompetencen for vores nye Billedkunstråd, og hvad der er kompetencen for Akademiraadet, vil det ikke nytte meget, for vi har jo allerede redegjort skriftligt for det fra Kulturministeriets side.

Men ligesom Statens Musikråd, Teaterrådet og Danske Arkitekters Landsforbund og en række af de andre råd og nævn, vi har, fungerer som rådgivere for Kulturministeriet og kulturministeren med jævne mellemrum, er det min agt også at bruge Billedkunstrådet som rådgiver, når det drejer sig om billedkunstneriske spørgsmål.

Det kunne f.eks. dreje sig om billedkunstnerens økonomi, som er et meget ømtåleligt emne, og som der ofte tales om. Der vil det være oplagt at bruge Billedkunstrådet som rådgiver. Og i sådan meget billedkunsthaglige anliggender vil det være oplagt at bruge Billedkunstrådet, men i det øjeblik at det f.eks. drejer sig om et byrums indretning, og hvor vi altså må vurdere, hvordan arkitekturen skal se ud, hvordan arkitekturen skal spille sammen med den samlede planlægning osv., vil det være fuldstændig naturligt at bruge Akademiraadet.

Endelig må man sige, at hvis den situation skulle opstå, at der var en kompetencestrid, er det jo aldrig dårligt for en minister at have to steder at gå hen og få gode råd.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jamen det er da rigtigt, at ministeren har forsøgt at skrive sig ud af det. Problemet var bare, at man brugte de samme ord i forbindelse med begge organer, og så er det jo svært at se, at der ikke er en kompetencestrid.

Men jeg forstår ministeren sådan, og jeg går ud fra, at ministeren bekræfter det, at det, vi taler om i forhold til Billedkunstrådet, er ren teknik. Det er økonomiske forhold, formidling og